

Číslo 1

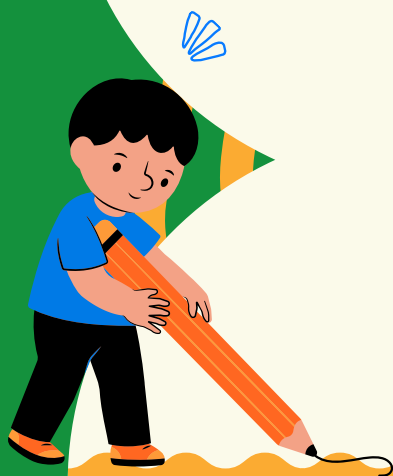
ZŠ ROUSÍNOV

9.A

Konec jedné kapitoly

Založeno v Rousínově, 25. 6. 2026

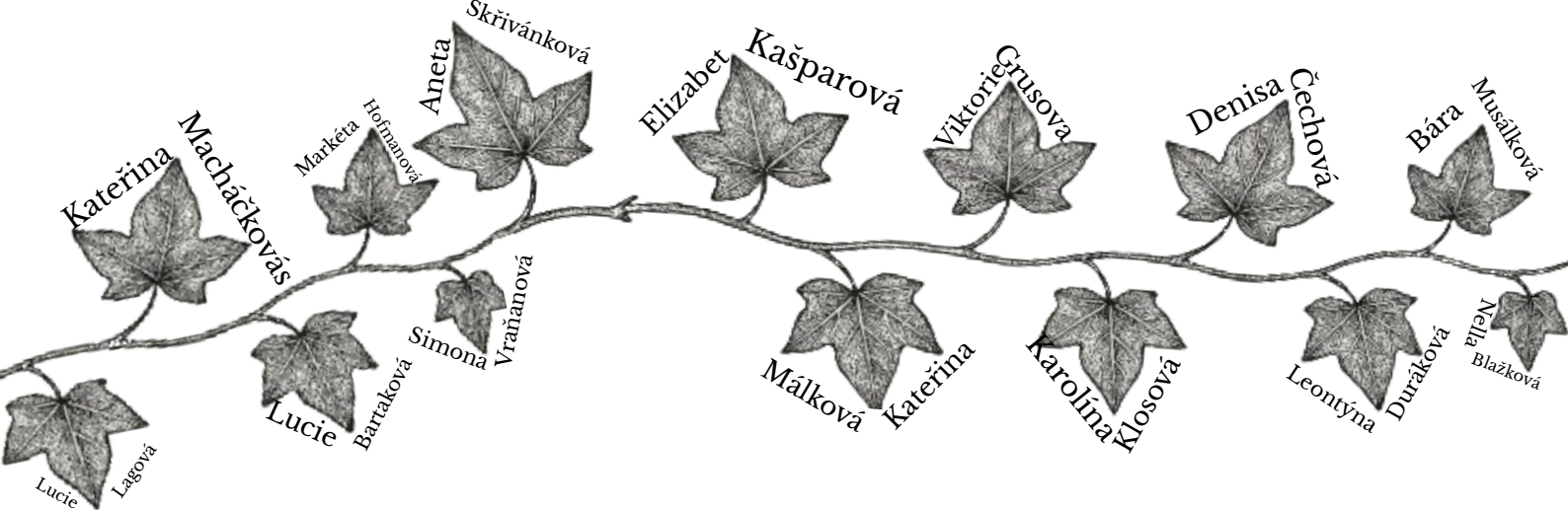
VÝROČNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS

ZAČNĚTE SVOU CESTU

2017-
2026

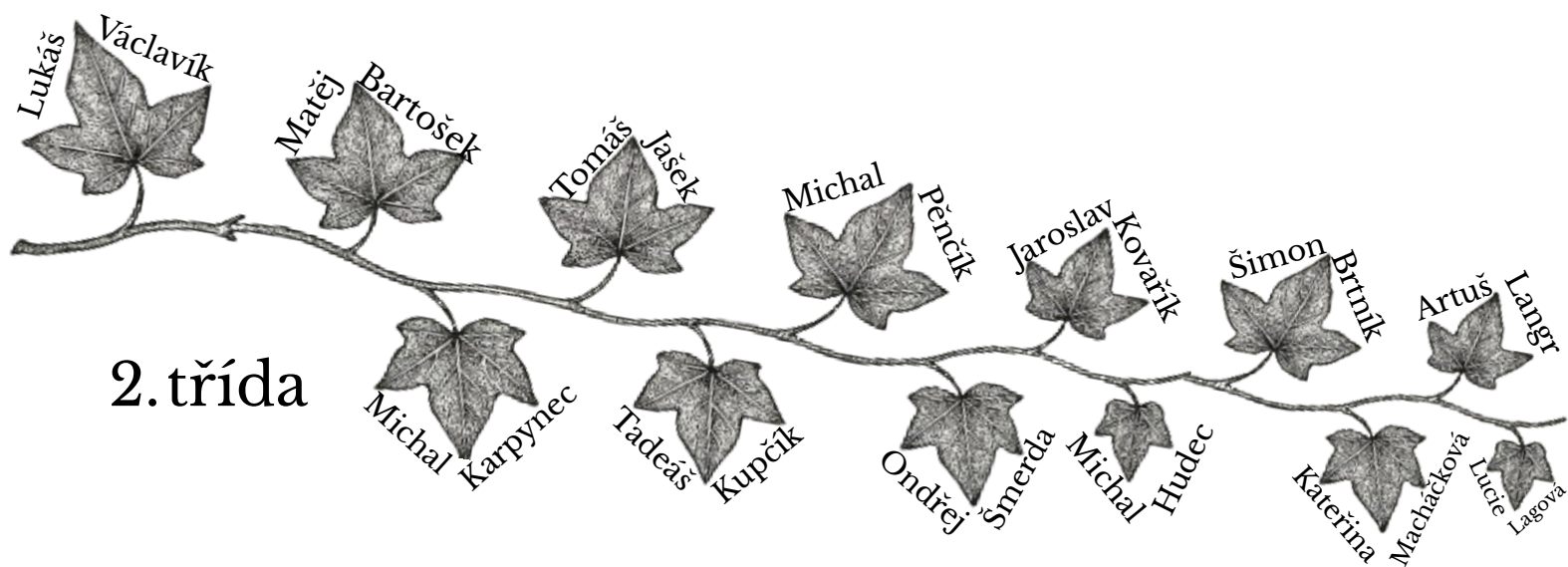
K DOKONALOSTI

ŠKOLNÍ A TŘÍDNÍ AKCE

Lyžák

První, co si já osobně vybavím, je to, jak jsem ležela „vypnutá“ na zemi, protože nezvládám běhání. Ale musela jsem běhat kolem chaty v rámci jakési hry, kdy jsme ve dvojicích plnili různé úkoly na stanovištích. Jaké úkoly, to už si zaboha nemůžu vzpomenout. Po tady té hře jsem se doplazila do pokoje a tam jsem sebou sekla... a hotovo, motala se mi hlava a usnula jsem. Viky, Markéta a Kačka mě natočily a za chvíli mě vzbudily, pak už to bylo lepší. Jak je vidět, lyžák nejsou jen lyže, sníh a sjezdovky, ale i spousta dalších zážitků.

2. třída

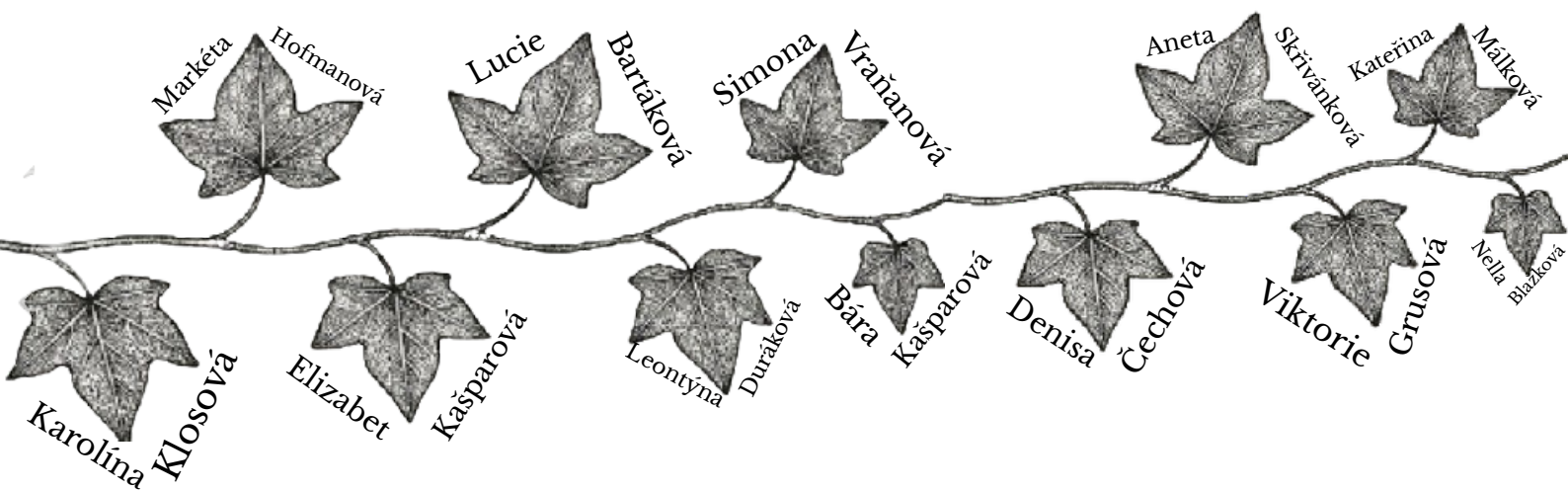
Zážitky, které se nám tam staly, budou v paměti na dlouho. Viktorie a Michal Karpynec si oba zlomili ruku. S Leou jsem se pohádala tak, že to řešili i učitelé. Paní kuchařka, které jsme – my nevychovanci – mezi sebou říkali Pizizubka (Už ani nevím proč.), nám podávala pokrmy, které se úplně ne vždycky daly pozřít. Pan učitel Halák nás napomínal, ať neskáčíme na snowboardech, ale po tom, co si ti dva zlomili ruku, to je vlastně docela logické, že?

Samotné lyžování? NO, takže za prvé museli jsme chodit BRUTÁLNÍ kopce a cesty a za druhé jsme měli MÁLO sněhu. Nebudu se k tomu raději více vyjadřovat.

Řekneme si něco o pokojích. My jsme měli jeden z menších pokojů, ale byl docela v klidu. Každý den nám učitelé bodovali úklid na pokojích. s holkami jsme měli několik bodů mínus, protože jsme tam měli trochu nepořádek, ale jinak byly pokoje i chata hezké.

Učitelé, kteří tam s námi byli: Hana Pivečková, Martina Straňáková, Petr Halák, Jiří Hýzl, Martin Havlíček.

Aktivít bylo dost. Většina z nás se shodla, že byly docela zábavné, ale ten běh, to opravdu ne. Vždycky, když byla přestávka mezi lyžováním, chodili jsme do takové hospůdky, kde jsme si dávali hranolky nebo řízek a k tomu kofolu. To bylo opravdu dobré. Dostáváme se také ke krásnému bufetu na chatě, kde bylo bohužel všechno velmi drahé, takže si tam skoro nikdo nic nekupoval.

A na konec si řekneme něco o cestě tam i zpět. Jeli jsme tam my, tehdejší 7.A, a k tomu ještě minulí deváťáci (nevím přesně, která třída to byla). Cesta tam byla v pohodě. Měli jsme hodně jídla, zpívali jsme, natáčeli Tik Toky a těšili se. Cesta zpátky už tak zábavná nebyla, ale těšili jsme se domů.

Nicol Krytinářová

Laser game a únikovka

Na konci školního roku v 8. třídě jsme se vydali do Brna na výlet do laser game a abychom si vyzkoušeli únikovou hru. Naše první zastávka byla úniková hra, kde nás rozdělili do dvou týmů. Čekalo tam na nás hodně různých hádanek, úkolů a schovaných indicií, které jsme museli postupně vyřešit. Nebylo to vůbec jednoduché a někdy jsme byli zaseknutí docela dlouho, třeba i skoro tři čtvrtě hodiny na jednom úkolu. Museli jsme hodně přemýšlet a spolupracovat jako tým. Nejlepší hráč byl podle mě Michal Karpynec, protože přišel na hodně důležitých řešení.

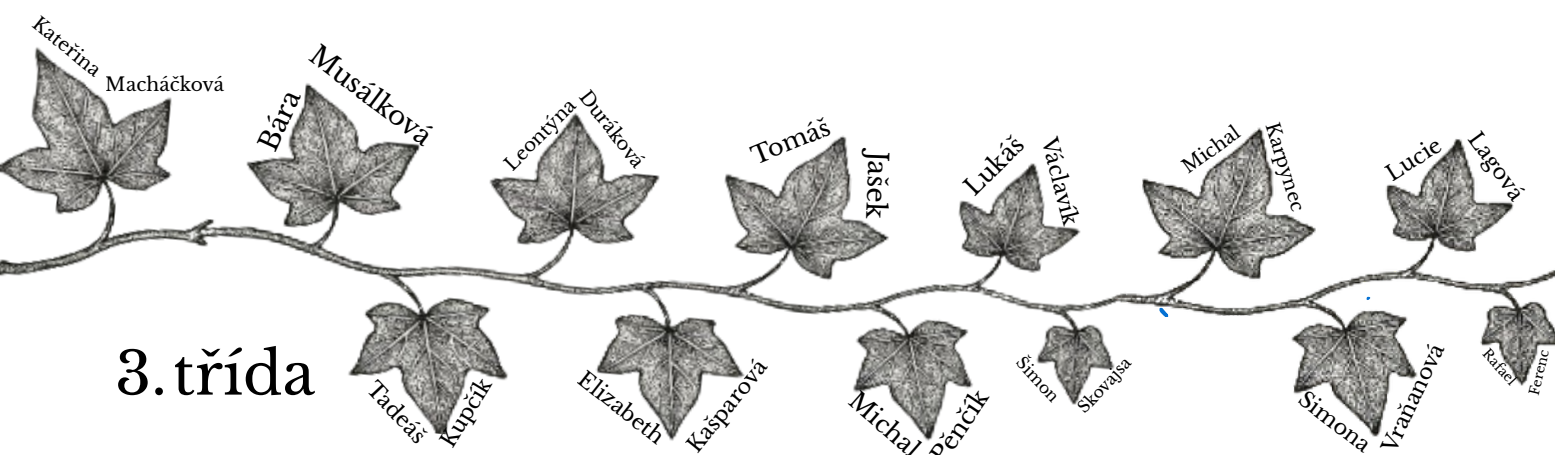
Během hry se stalo i pár vtipných věcí, na které asi jen tak nezapomeneme. Omylem jsme rozbili jednu menší skříňku a já jsem zase omylem otevřel dveře mobilem, protože reagovaly na magnet v něm. Paní organizátorka z nás měla docela srandu, ale potom musela celý systém nastavovat znovu. I přes ty problémy nás únikovka hodně bavila a všichni jsme si ji užili.

Hned potom jsme se přesunuli na laser game, kde jsme odehráli tři napínavé hry. Byla tam tma, mlha a všude svítila barevná světla, takže to mělo super atmosféru. Občas tam byl docela chaos, protože každý běhal po aréně a snažil se schovat nebo někoho trefit. Nejlepší hráč byl tentokrát Tom Jašek. Bohužel se ale stala i menší nehoda, protože se Kačka nešťastně bouchla do oka a musela jet do nemocnice. Naštěstí to ale nebylo nic vážného a dopadlo to dobře.

I přes tuto menší nepříjemnost jsme si celý výlet moc užili. Bylo to zábavné, akční, a hlavně jsme si užili hodně srandy s kamarády. Myslím si, že na tenhle výlet budeme ještě dlouho vzpomínat.

Tomáš Jašek

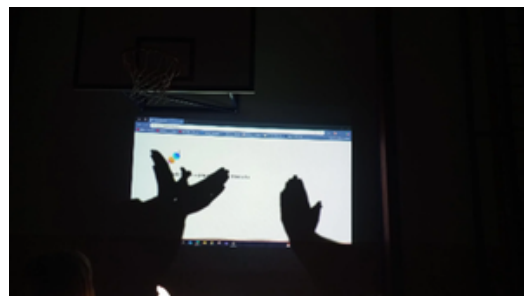
3. třída

Přespávačka ve škole

Na přespávačku ve škole jsme se sešli ve středu odpoledne v 17:00 hodin před školou. Všichni jsme si s sebou přinesli spacáky, karimatky a jídlo. Nejprve jsme si odnesli věci do tělocvičny, kde jsme pak spali. Potom jsme hráli hru, při které jsme po celé škole hledali písmenka. Když jsme poskládali tajenku, mohli jsme si odpočinout nahore v hudebce.

Objednali jsme si pizzu, a společně večereli. Byla skvělá atmosféra a hodně jsme se nasmáli.

Pak jsme se dívali na film Pelíšky, který nás bavil a někteří ho už znali nazpaměť. Později večer jsme hráli schovávanou po celé škole. Pak jsme sešli dolu do tělocvičny a učitelé šli spát, ale my jsme zůstali vzhůru, protože jeden učitel (jménem Jan Tvrdlík) a žák Míša Karpy chrápali tak hlasitě, že se tam nedalo usnout.

V pozadí nám hrál film Raftáci a potom jsme nějakým zázrakem usnuli. Ráno jsme se vzbudili a byla nám zima. Pak jsme po sobě uklidili a šli se nasnídat nahoru do kuchyně. Někteří si dali zbytek svačiny rohlík anebo pizzu, co nám zbyla z předešlého dne a pak, jak jsme dosnídali, jsme šli na naši první hodinu.

Karolína Klosová

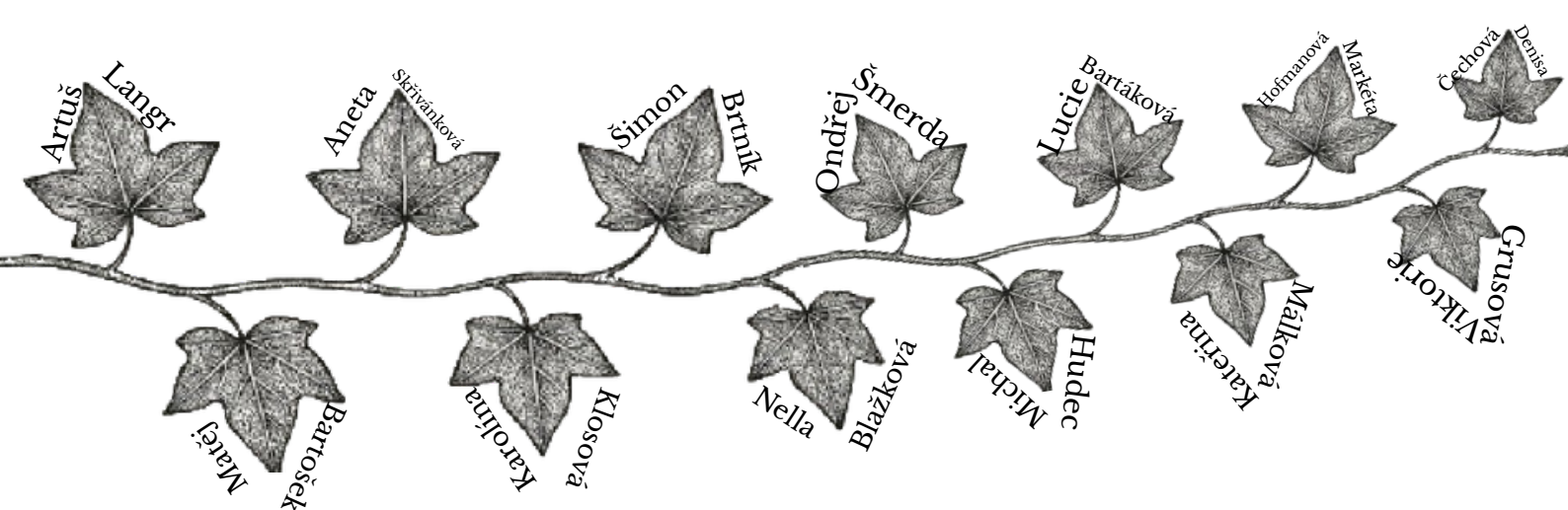
Bez mikiny jako by deváťák ani nebyl

Mikiny: Styl, kreativní proces

Mikiny jsou dnes jedním z nejpoblárnějších kousků oblečení, které jsme vytvářeli úplně sami bez žádných pomoci učitelů, ve školách se tohle dělá jako třídní módní doplněk. Ale co všechno obnáší jejich výroba a design? Jak vznikají mikiny?

Domlouvání designu

Na začátku stojí domlouvání designu. Je třeba zjistit, jaký styl by mikiny měly mít. Je důležité navrhnout různé nápady, potisky a další detaily. Často se setkává s různými komplikacemi, jako jsou neshody ohledně barev nebo potisku. Jakmile byli všechny nápady vymyšlené, mohli jsme začít dokončovat mikiny.

Domlouvání ceny s firmou

Cenová dohoda byla další částí procesu. Jakmile jsme měli design schválen, přichází na řadu jednání o ceně s výrobní firmou. Zde hrála velkou roli nejen kvalita materiálů, ale také množství objednaných kusů. My jsme si objednali 21 kusů mikin a každá stála 500 Kč.

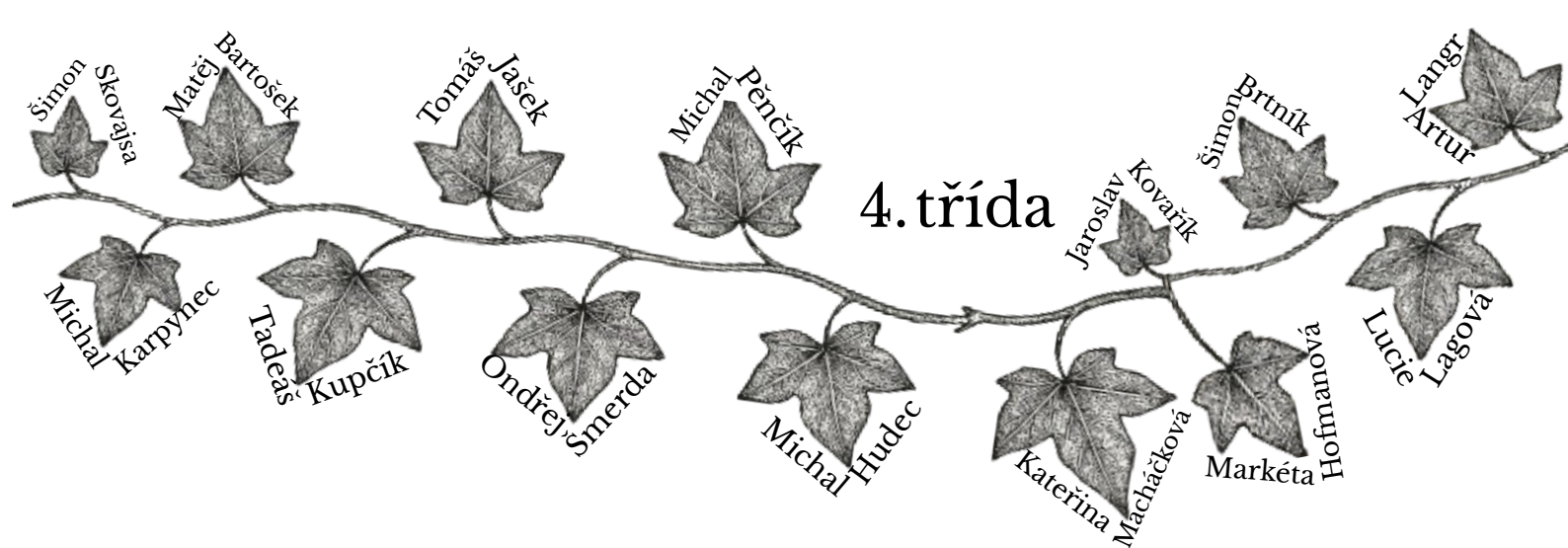
Složitý výběr barvy mikiny

Výběr barvy je často složitý proces, který si zaslouží kreativitu a hodně pozornosti. Bylo docela složité vybrat tu správnou barvu, ale nakonec se našla krásná tmavě modrá barva, se kterou souhlasilo dost lidí, tak jsme si ji vybrali.

Módní přehlídka pana učitele Tvrdíka

Jakmile jsme mikiny dostali, pan učitel Tvrdík se ujal v češtině role modela a předvedl nám mikinu na „mole“ ve třídě. Bylo to luxusní, své pohyby musel zdědit asi po babičce, protože nikdo neví, kde se to v něm vzalo.

4. třída

Vánoční dílničky

V sobotu 29. 11. 2025 se na naší škole konaly Adventní dílničky, kde jste mohli navštívit několik dílniček provozovaných žáky a učiteli školy, ale i některými dalšími zaměstnanci, jako například kuchařkami nebo učitelkami. V dílničkách jste si mohli vytvořit například: adventní věnec, vlastní svíčky nebo i ozdoby na stromeček. S pomocí kuchařek jste si mohli upéct vánočku.

Měli jsme také soutěž nazvanou „Peče celá rodina“, která se konala poprvé. Soutěžící dostali za úkol upéct nějaké cukroví. Zúčastnilo se celkem čtrnáct týmů.

Také jste mohli hlasovat o nejoriginálnější betlém, který byl vytvořen žáky. A samozřejmě se to neobešlo bez tomboly. Také jste si mohli nechat pomalovat obličej.

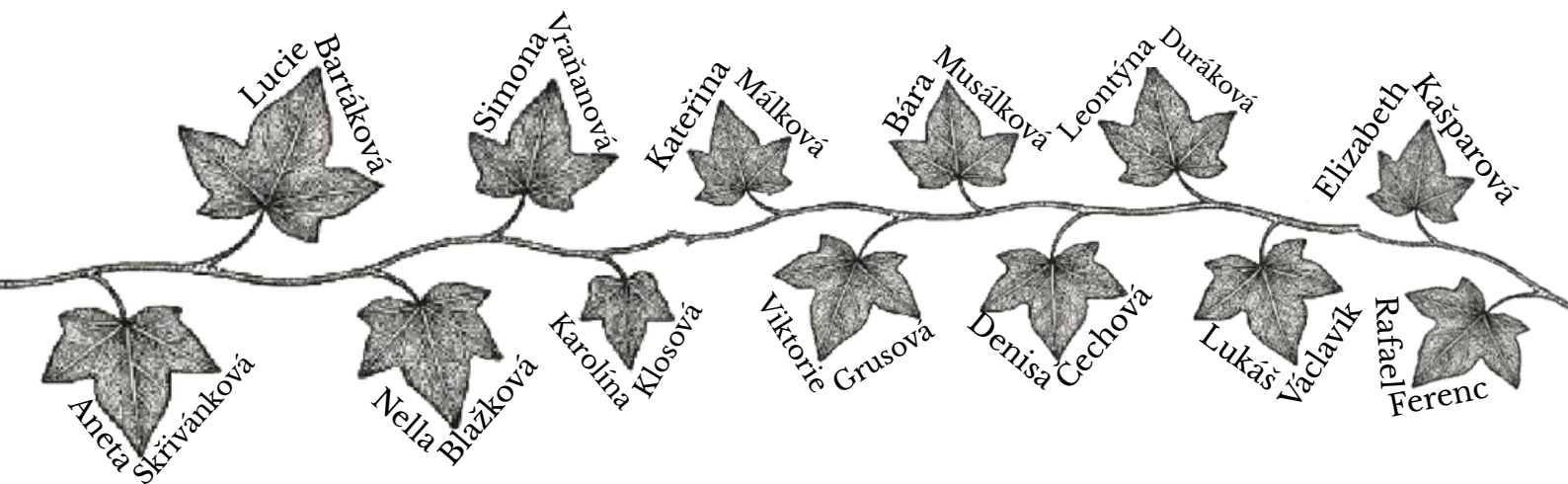

Pokud jste navštívili Vánoční dílničky, možná jsme se potkali u stánku s výrobou adventních věnců. Byl tam menší stánek s občerstvením, který jsme s kamarádem provozovali. Vše začalo nápadem na konci hodiny chemie, kdy nám paní učitelka Šullová nabídla účast na vánočních dílničkách. Původně jsme měli v plánu více věcí, ale paní učitelka Šullová nás trochu přibrzdila, a tak jsme se nakonec shodli na palačinkách a vaflech.

Celá příprava začala tak, že jsem měl přijít pomoci Patrikovi domů. Když jsem přišel, všimnul jsem si, že už stihl něco udělat sám. Jenže se stala menší chybička. Patrik si původně myslel, že jedna porce odpovídá jedné vafli, ale ve skutečnosti jedna porce vystačila na čtyři vafle. Nakonec připravil sto porcí, takže si asi dokážete představit, kolik směsi jsme měli. Bylo toho přibližně mezi deseti až dvanácti litry. Palačinky se ale našťastí povedly přesně v takovém množství, v jakém jsme plánovali.

Nad veškerou přípravou jsme nakonec strávili zhruba čtyři hodiny, což pro někoho není dlouhá doba, ale pro nás to bylo víc než dost. Vyskytl se ještě jeden menší problém, protože jsme neměli dostatek krabiček na uskladnění všech palačinek a vafelí, a tak jsem se musel vrátit domů pro víc krabiček. Poté jsme už konečně zamířili směrem ke škole, kde nás vysadil Patrikův nevlastní táta. Od auta jsme pak museli nanosít všechny ty tašky do školy. A dále už asi víte, jak to pokračovalo, pokud jste na Vánočních dílničkách byli.

Michal Karpy nec

Polonéza

Jako každý rok (s výjimkou roku 2021-protože covid-19) se devátáci v potu tváře celý rok snažili nacvičit originální choreografii na polonézu Antonína Dvořáka. A jako každý rok i letos měli možnost předvést své umění před svými rodinami a kamarády. Společenský ples ZŠ Rousínov proběhl 7. března 2026.

Polonéza byla velice zajímavá, sál ve Slavíkovcích byl krásně vyzdoben. Za to děkujeme paní učitelce Horčíčkové a holkám, které jí pomáhaly. Mezi ně patřím i já. Já jsem se sice přihnala na výzdobu se zpožděním 45 minut, protože jsem zaspala, ale i to se počítá. S výzdobou pomáhali i kluci pod vedením pana učitele Hýzla.

Dne 7. 3. v 16:00 se holky už pomalu chystají, zatímco já jsem v totálním stresu. Moje vlasy jsou jedna velká bída. Rychle se nasoukám do šatů, s uplakanýma očima a v panice, že absolutně nestíhám. Slyším jen, jak mi neustále cinká mobil se zprávami od lidí, kteří tam už jsou a bombardují mě zprávami na Snapchatu.

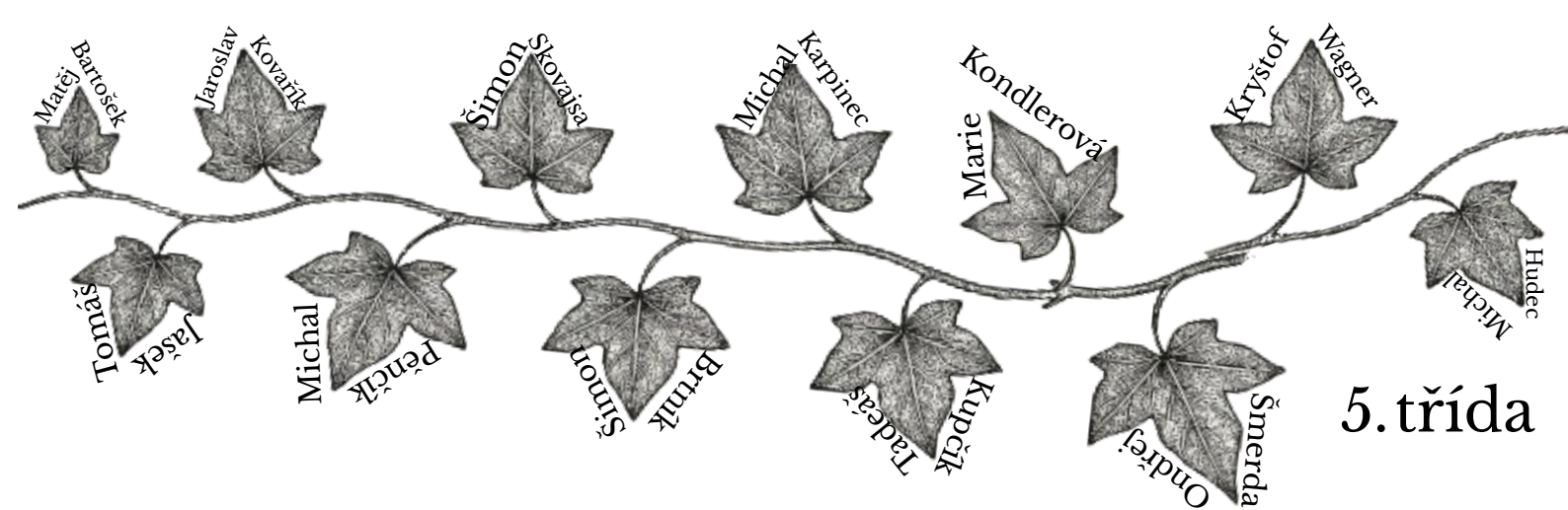
Rychle jsem běžela do auta, ale i tak jsem po svém pozdním příjezdu dostala vynadáno od paní učitelky Škrobové. (Asi po právu, no.)

Hned jak jsem doběhla na místo, musela jsem se zařadit ke své trojici. Letos jsme byli poprvé za dvacet devět ročníků Společenského plesu ZŠ Rousínov ve trojici, dvě holky a jeden kluk, protože bylo málo kluků.

Všechny dívky měly nádherné šaty a vypadaly jako princezny. Akce se velmi vydařila a děkujeme za to všem zúčastněným. Byl to nezapomenutý zážitek.

Leontýna Duráková

5. třída

PODCAST_A JE TO ZA NÁMI!

Jeden z úkolů, který žáci 9.A v průběhu tohoto našeho společného češtinářského projektu dostali, bylo připravit si vhodné otázky k rozhovoru s některým pedagogickým pracovníkem školy. Jedna otázka byla povinná: *Proč je vzdělání důležité?*

Natočili jsme pro Vás osm rozhovorů, které si můžete poslechnout prostřednictvím QR kódů, které najdete na poslední straně časopisu. Speciální tým se poté věnoval stříhání audio záznamů. Ale jak jsme to před sebou tlačili do poslední chvíle, dostal se tam jeden rozhovor, který sestříhaný není. Schválně jestli poznáte, který to je. Poslechnout si můžete rozhovory se všemi třídními učiteli, počínaje Mgr. Miroslavou Pospíšilovou, následně s Mgr. Lubomírem Kalábem a Mgr. Martinou Straňákovou. K dispozici jsou i názory a zážitky zástupce pro 2. stupeň, Mgr. Jana Tvrdíka, a dámy, která tuto třídu statečně prováděla tajuplnými zákoutími matematiky, Mgr. Vlasty Škrobové. Nejen o atmosféře v této třídě povyprávějí ženy, které v 9.A zastávaly roli asistentky pedagoga, Jankou Čermákovou a Helenou Pelkovou-Kavanovou. Nakonec jsme samozřejmě chtěli vyzpovídat i pana ředitele, Mgr. Jiřího Kyjovského. I to se povedlo.

Užijte si vše, co náš podcast nabízí. Jako ochutnávku nabízíme níže tištěnou (redakčně upravenou) verzi rozhovoru s třídní učitelkou třídy na celém 2. stupni, Martinou Straňákovou.

Rozhovor: Učitelka Straňáková – „Nechávám věci plynout“

Dobrý den, paní učitelko. Jak se dnes máte?

Mám se dobře, už je pátek.

Co byl váš důvod stát se učitelkou?

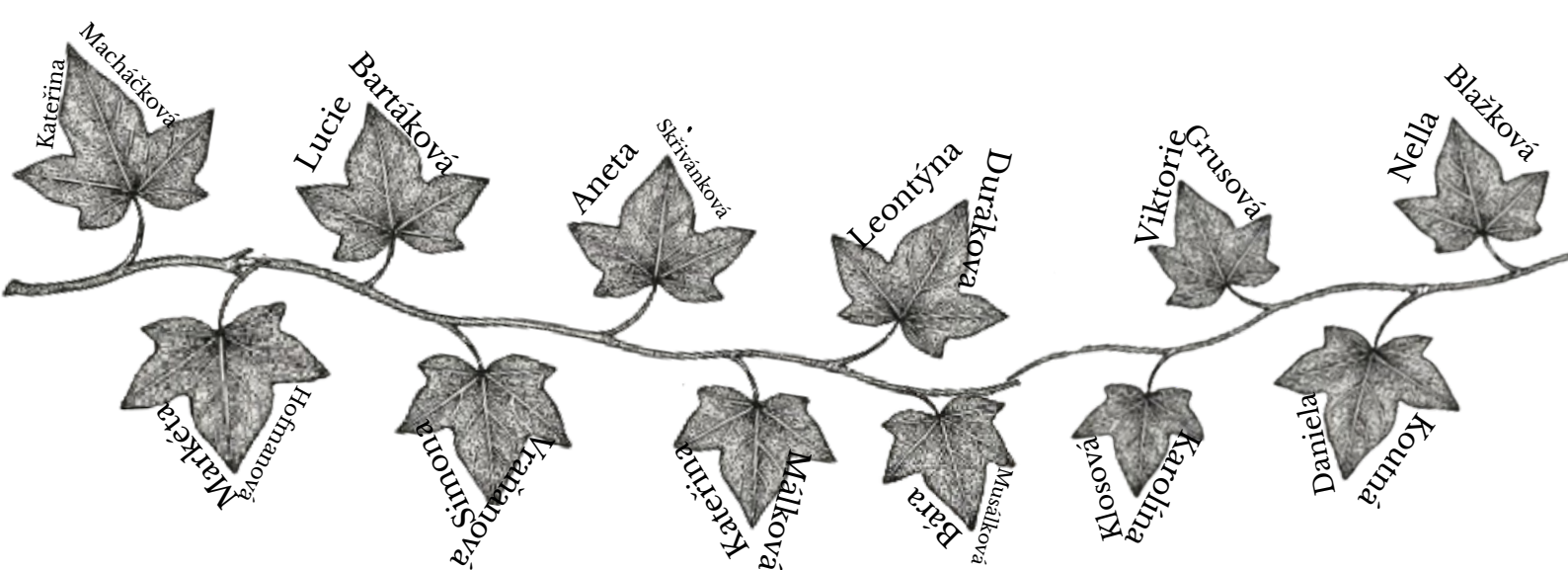
Upřímně, nebylo to tak, že bych si někdy řekla, že chci být učitelkou. Spíš to tak nějak vyplynulo. Studovala jsem na sportovní škole, věnovala se atletice a chtěla jsem u ní zůstat i dál. Proto jsem zvolila pedagogickou fakultu se zaměřením na tělesnou výchovu a přírodopis. V té době jsem víc inklinovala k trénování, práce s dětmi mě ale bavila vždy. Postupně jsem u toho zůstala, protože mě to naplňuje.

Měla jste dřív nějakou jinou vysněnou profesi?

Upřímně nevím. Věci nechávám přicházet přirozeně. Vím o sobě, že nevydržím dlouho dělat úplně stejnou věc, takže potřebuji nové impulzy. Vždy mě ale bavila práce s lidmi, hlavně s dětmi. Vedle toho jsem si třeba udělala i masérský kurz a zajímala mě fyzioterapie, ale to jsem si nechala spíš jako možnost do budoucna.

Proč jste se rozhodla učit právě na této škole?

Bylo to praktické rozhodnutí. Stavěli jsme v okolí dům, byla jsem na mateřské a jednou mě napadlo zastavit se ve škole a zeptat se na možnost práce. Začínala jsem jako asistentka, což pro mě byl dobrý rozjezd, a později jsem dostala úvazek. Je to blízko domova, takže to dávalo smysl.

Vnímáte to jako shodu okolností?

Ano, přesně tak. Nechávám věci plynout a ono to nějak vyjde.

Proč jste se rozhodla bydlet právě tady?

Manžel je voják a pracuje ve Vyškově. Původně jsem bydlela v Brně, ale hledali jsme pozemek nebo dům a našli jsme ho tady. Lokalita nám vyhovovala kvůli dojíždění i prostředí. Dnes už se nám tu opravdu líbí.

Máte nějakého žáka, na kterého nezapomenete?

Pamatuji si vlastně všechny. Ale nedávno mě potěšilo, že jeden z mých bývalých žáků chodí na atletiku a dnes závodí na republikové úrovni. To mi udělalo velkou radost.

Jak se cítíte při výuce v neklidné třídě?

Po hodině jsem hodně vyčerpaná, stojí to spoustu energie. Každá třída je ale jiná. Paradoxně ani úplně tichá třída není ideální – když nikdo nekomunikuje, je to také náročné. Všechno má své plusy i minusy.

Proč je podle vás vzdělání důležité?

Je důležité hlavně kvůli všeobecnému rozhledu. Základní škola by měla dát žákům přehled o světě a naučit je přemýšlet. Důležité je také naučit se učit, pracovat s informacemi a komunikovat s různými lidmi. Nejde jen o memorování, ale o dovednosti do života.

Jak vaše rodina vnímá, že jste učitelka?

V širší rodině je to poměrně běžné, učitelů tam máme víc. Moji synové to ale někdy nesou hůř – říkají, že mám učitelské móresy. Na druhou stranu vím, co škola obnáší, takže jim dokážu pomoci.

Jak trávíte volný čas?

Jsmo hodně sportovní rodina. Jezdíme na kole, chodíme na hory, na výlety se psem. Hodně času věnujeme i sportům synů – fotbalu a volejbalu. Občas zajdeme do kina nebo na bazén, ale sport u nás vede.

Máte řidičák?

Ano, dělala jsem si ho na vysoké škole. Hodně jsem se rozjezdila při trénování, kdy jsme jezdili na závody i do zahraničí. To mi dalo velkou jistotu za volantem.

Jaká auta máte doma?

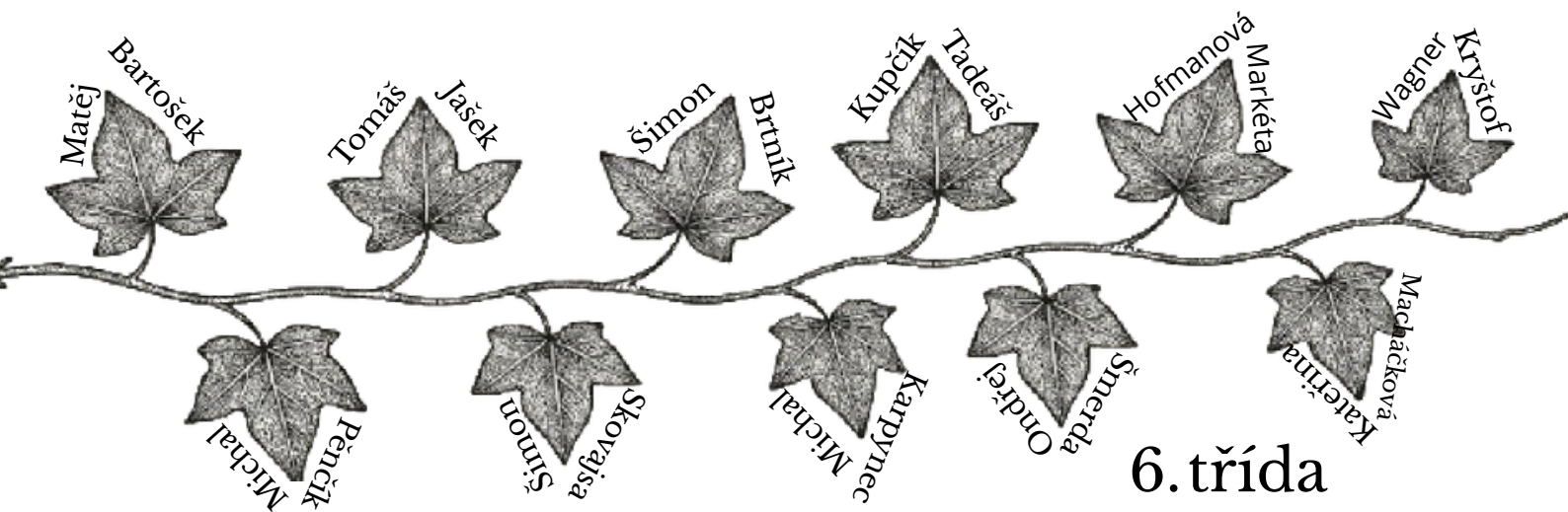
Řekla bych, že jedno malé a jedno velké. Malý Mini Cooper, kterému říkáme nákupní taška, a velkou Caravellu, což je náš autobus.

Je nějaké jídlo, které byste chtěla ochutnat?

Nemám nic konkrétního. Spíš vím, co mi nechutná – například mořské plody nebo vnitřnosti. Jinak to nechávám volně.

Jste spíš na sladké, nebo slané?

Mám ráda oboje.

Je pro vás těžké říkat ne?

Ano, a někdy je to problém. Ráda pomáhám a беру si hodně věcí na starost, ale pak toho bývá moc. Snažím se naučit říkat ne častěji.

Je vaření vaším koníčkem?

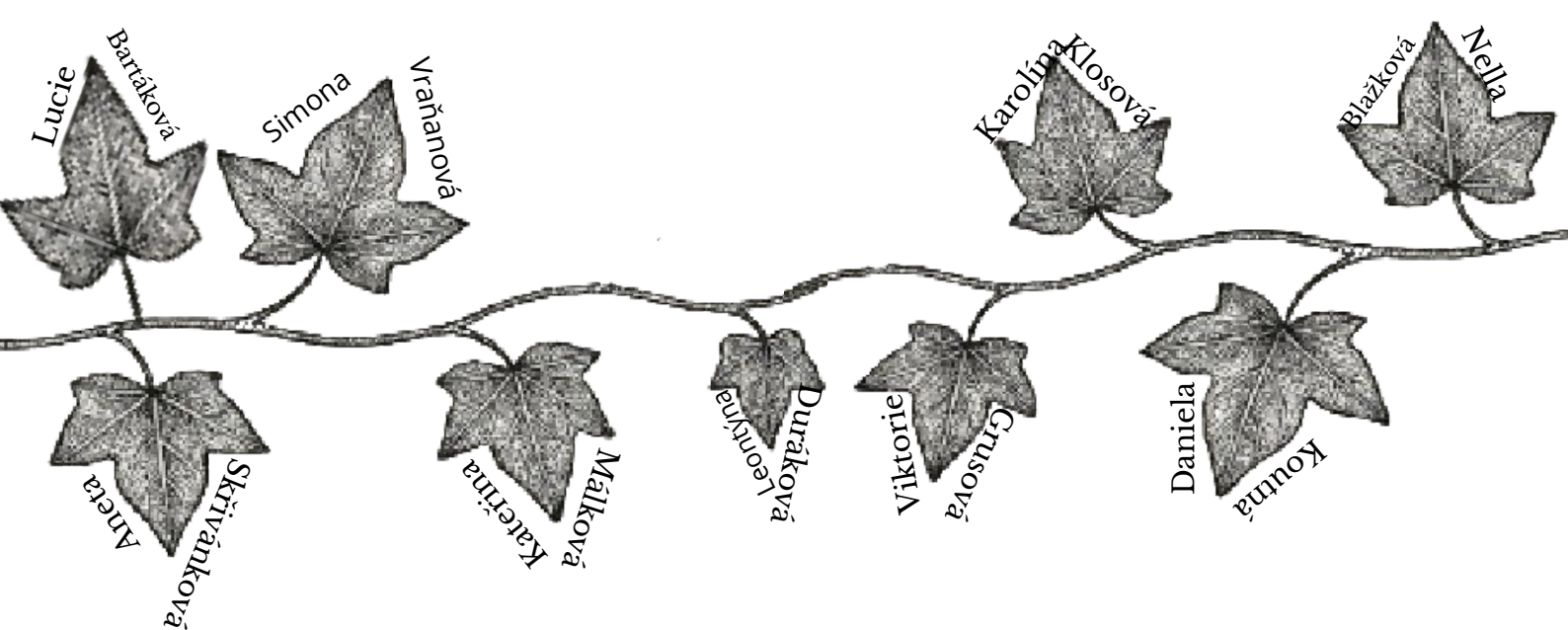
To rozhodně ne. Kdyby jídlo bylo bez vaření, vůbec by mi to nevadilo.

Patrik Brumlich a Michal Karpynec
(tištěnou verzi upravil Jan Tvrdík)

VZDĚLÁVACÍ EXKURZE

Exkurze do společnosti Honeywell

V úterý 11. února jsme se jako vybraní žáci devátých ročníků jeli podívat na exkurzi do brněnského Honeywellu. Pod vedením odborných pracovníků nám bylo ukázáno, jak vypadá věda a technika v praxi, a musím říct, že nás to vážně bavilo.

Během dne nás organizátoři rozdělili do dvou pracovních skupin, ve kterých jsme si vyzkoušeli dvě velmi odlišné a zajímavé aktivity:

- **Letecké černé skříňky:** Zjistili jsme, jak fungují, a dokonce jsme si sami zkusili nahrát zvuk i data a následně je analyzovat – přesně tak, jak to dělají vyšetřovatelé leteckých nehod
- **Programování robotů:** Nejdříve jsme programovali malé Ozoboty a závodili s nimi na překážkové dráze. Největším zážitkem byl ale pokročilý robotický pes, kterého jsme si mohli sami vyzkoušet rozhýbat.

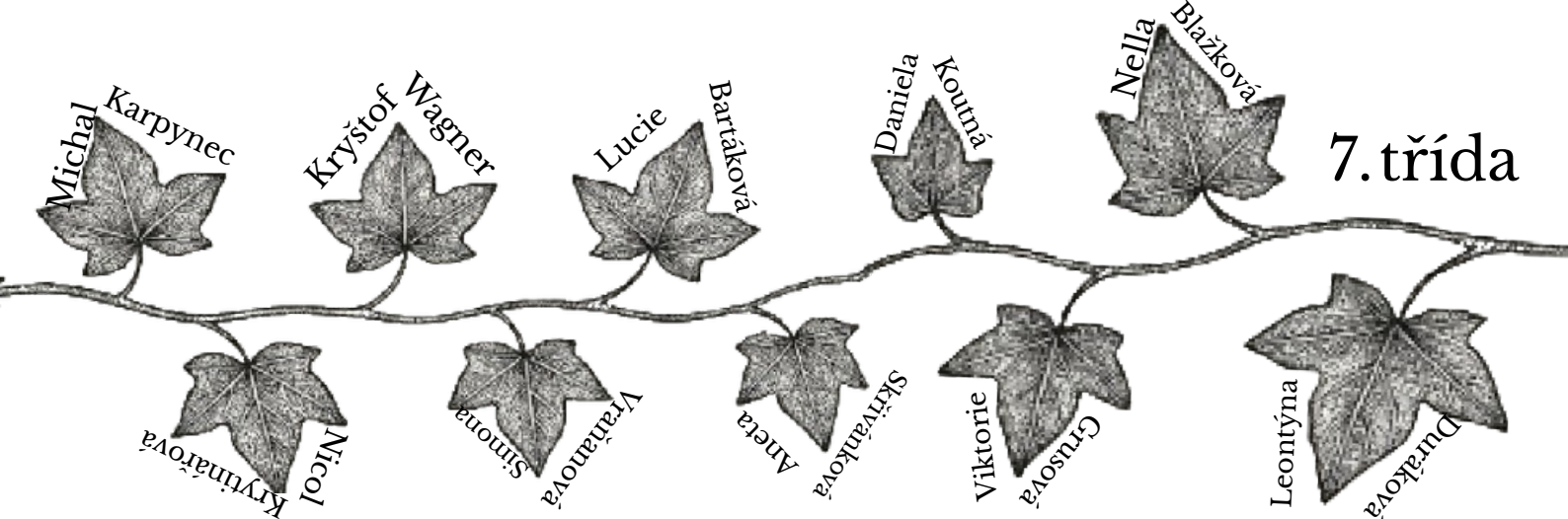

Mezi jednotlivými aktivitami pro nás společnost Honeywell připravila také kratší pauzu na občerstvení. Načerpali jsme síly u zapečených mini bagetek, makových koláčků či sušenek a nechyběly ani oblíbené Capri-Suny.

Celou exkurzi hodnotím velmi pozitivně. Odnesli jsme si spoustu nových znalostí, zážitky a na chvíli jsme si vyzkoušeli, jaké to je pracovat ve špičkovém technologickém centru.

Háblarová

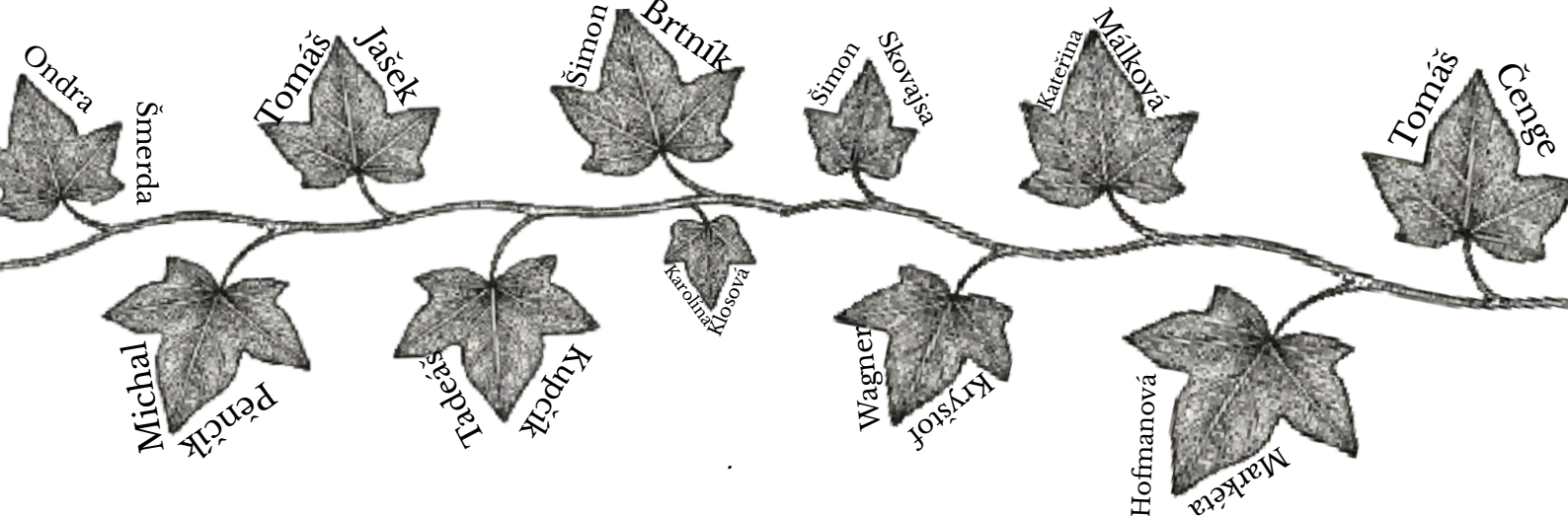
ZAHRANIČNÍ (NEJEN) ZÁJEZDY

Vídeň

Jet se školou do zahraničí se nepoštěstí zrovna všem, ale mně se to povedlo čtyřikrát. Dvakrát jsem byla v Rakousku a dvakrát jsem byla v Maďarsku. V Maďarsku jsem byla na výměnném pobytu a speciálně v Rakousku ve Vídni jsem byla minulý rok.

Dne 17.6. v 6:00 byl čas odjezdu do Vídně. Sraz byl o 15 minut dříve v 5:45 na autobusovém nádraží Rousínov, kde na nás čekaly dva autobusy. Tam, jsme se rozdělili na 2 skupinky. V každé byli dva učitelé a jeden průvodce. Cesta trvala cca 2,5 hodiny i s přestávkami. Na dálničních odpočívadlech ASFINAG jsme zastavovali asi třikrát, ale pokaždé to bylo velmi nutné, protože jsme všichni potřebovali na záchod a bolely nás z toho neustálého sezení nohy. První turistickou zastávkou byly barevné domečky Hundertwasser House. Tam jsme měli pět minut rozchod, takže jsme se mohli jít podívat i do malých místních obchodů se suvenýry. Po rozchodu jsme měli nasednout zpátky do autobusů, jenže po 10 minutách nekonečného čekání pořád nic. Už jsme si začínali myslet, že ten autobus nikdy nepřijede, ale nakonec teda dorazil. Konečně jsme nasedli zpátky do autobusu, popojeli zase o kousíček blíž k samotnému středu Vídně. Vybavuji si, že jsme cestou projížděli přes dlouhý most, pod kterým protékala řeka Dunaj. Na parkovištích jsme parkovat nemohli, a tak jsme vystoupili v zahradě Volksgarten.

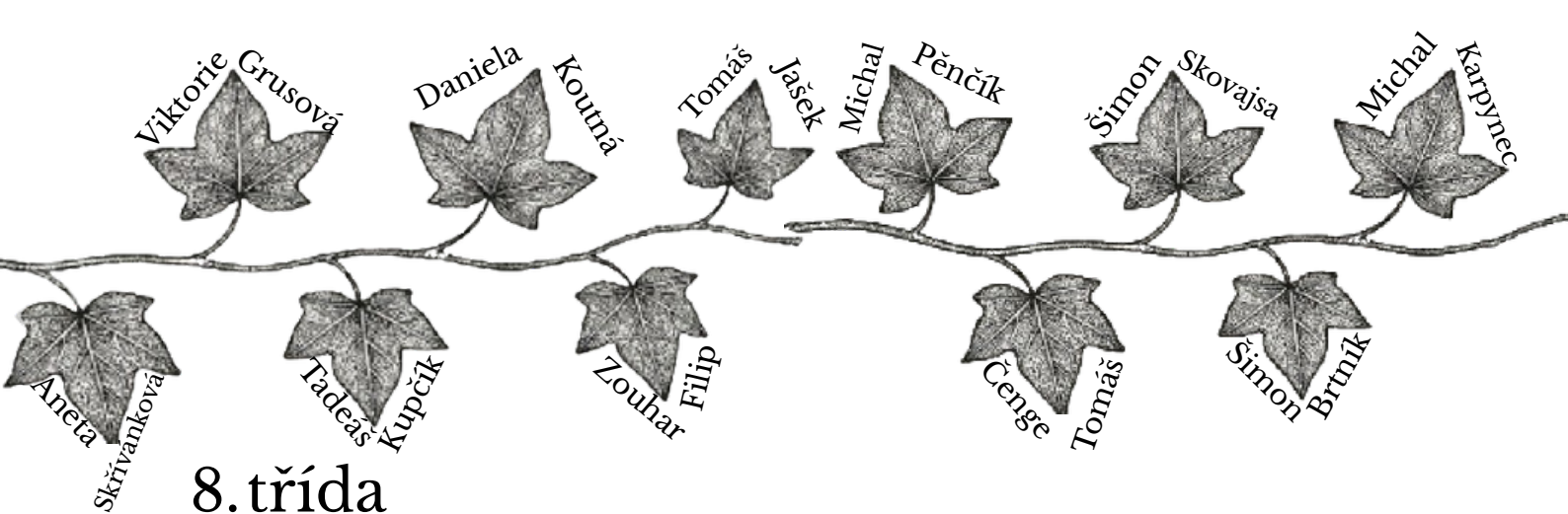

Prošli jsme celou zahradu a město, kde jsme měli půl hodiny rozchod na oběd. Na oběd jsme šli samozřejmě do Mekáče, kde se mi přihodila zajímavá historka. Paní u pultu mi měla vrátit 10 euro, ale tvrdila, že jsem se asi přepočítala a že mi nic nedluží. Potom jsem ji teda přesvědčila, že mi opravdu dluží ještě 10 euro a nakonec mi je vrátila. Pak jsme se ještě chvíli procházeli městem, a co nás zaujalo nejvíc, byly pozlacené obchody Louis Vuitton a Gucci. Po rozchodu jsme se vrátili zpátky do autobusu a zamířili k naší poslední turistické destinaci. Byla to Vídeňská Schönbrunn Zoo. Tam jsme měli tak hodinu rozchod, ale bohužel jsme nestihli projít zoo úplně celou.

Unavení po celodenním chození jsme nakonec nastoupili do autobusu a zamířili domů. Nakonec se nám všem ve Vídni moc líbilo, a to se nám tam nikomu nechtělo, kvůli brzkému vstávání.

Nella Blažková

8. třída

Výměnný pobyt s Maďary

V minulých letech Základní školy Rousínov se sedmáci a osmáci, někdy i devátáci zúčastnili výměnného pobytu s maďarskými studenty. Tato akce má umožnit žákům z obou zemí, aby poznali i jiné státy a kultury. Poslední dva roky se naši účastníci a maďarští účastníci střídají každý rok, a to tak že jeden rok oni jedou k nám a ten další zase my k nim.

Právě minulý rok naše škola měla tu čest tři dny hostit žáky z partnerské školy v Maďarsku (Halásztelek), kteří k nám přijeli na každoroční výměnný pobyt, který se koná vždy v říjnu. Letos se do programu zapojilo čtrnáct českých a dvanáct maďarských žáků, doprovázených třemi maďarskými učitelkami. Tématem letošního setkání byl sport. První den příjezdu byl pro mě byl vcelku v pohodě, neboť u mě doma první den nebyl ani jeden Maďar. Důvod byl ne tak jednoduchý. Původně jsem se výměnného pobytu neměl zúčastnit. Ten den, co ke mně přišel pan učitel Tvrdík, jsem byl zaskočen, vůbec jsem nečekal, že bych se mohl zapojit do takovéto důležité události.

Hlavní příčina byla, že kluci, co měli Maďary mít, jeli druhý den výměnného pobytu na fotbalový zápas české reprezentace.

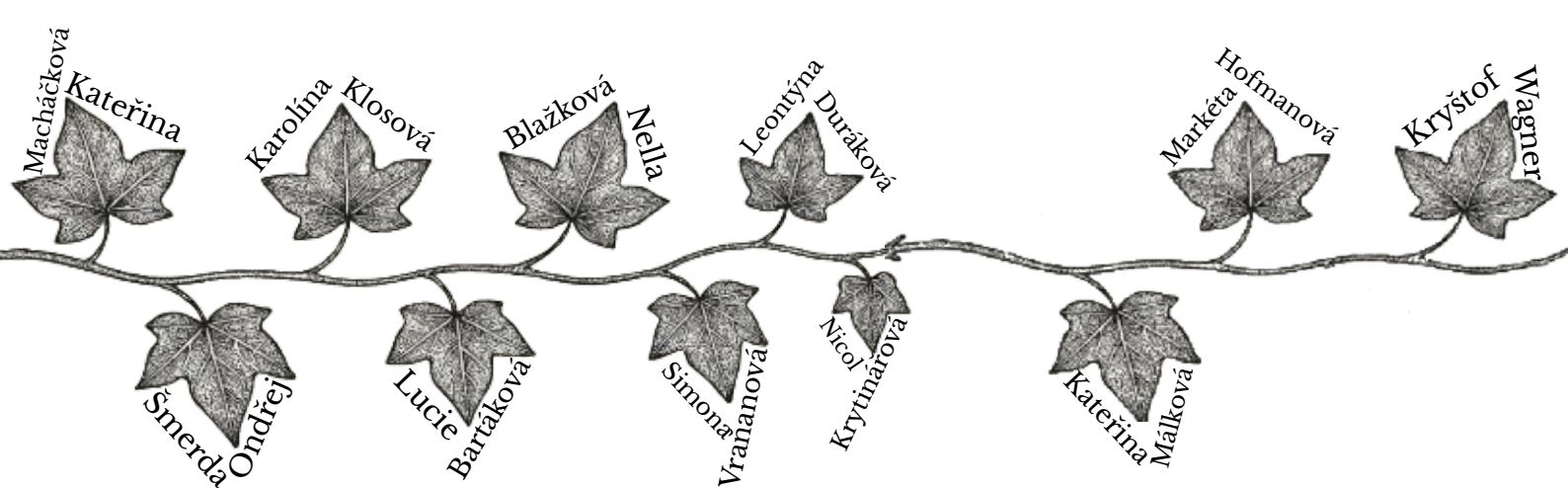
Druhý den, kdy jsem dostal Maďary, jsem si velice užil. Program byl velice zábavný, jelikož to byl pentatlon a tím pádem tam bylo mnoho aktivit. Jak Paní učitelka Křetínská napsala na webu školy "Atmosféra byla přátelská, soutěživá a plná smíchu," s čímž já absolutně souhlasím.

Maďari u mě doma se chovali slušně a nenáročně. Spolu jsme dělali různé aktivity, jako střelba z luky, hraní deskových her a venčení psů. Co rozhodně můžu říct, je, že byli vychovaní a zároveň bych rád vyvrátil pár věcí, které o nich byly řečeny od mých spolužáků. Pravda je, že hygienu dodržují, rozežraní nejsou, komunikovali normálně a byli v celku pohodě.

Obecně si myslím, že to byl fajn zážitek a jsem rád, že jsem si ho užil.

Patrik Brumlich

SLOVNÍČEK ČEŠTINY PRO STARŠÍ A POKROČILÉ

Generace Z a generace našich rodičů Rozumíme si?

Všechny generace jsou nějakým způsobem jiné – ať už svým chováním, názory nebo způsobem přemýšlení. Určitě to znáte. Starší lidé často říkají věty jako: „Tohle za našich mladých let nebylo,“ nebo „My jsme se uměli bavit líp.“ Někdy si říkám, jestli to jednou budu říkat také, až budu starší.

Když se dnes mluví o mladých lidech, nejčastěji se zmiňuje generace Z a generace Alfa. Generace Z zahrnuje lidi narozené přibližně do roku 2012, generace Alfa jsou ti ještě mladší. Mluví se o nás hodně, protože jsme mladí lidé současnosti a také proto, že jsme velmi aktivní na sociálních sítích.

Mezi mladšími a staršími generacemi ale často vznikají nedorozumění. Starší generace nerozumí naší mluvě a někdy ani tomu, jak přemýšlíme. Myslí si, že bychom nezvládli některé práce, protože se pořád díváme do telefonu a nejsme schopni udělat ani jednoduché domácí povinnosti. Doma často slyšíme poznámky typu: „Odlož ten telefon a běž vylít koš.“

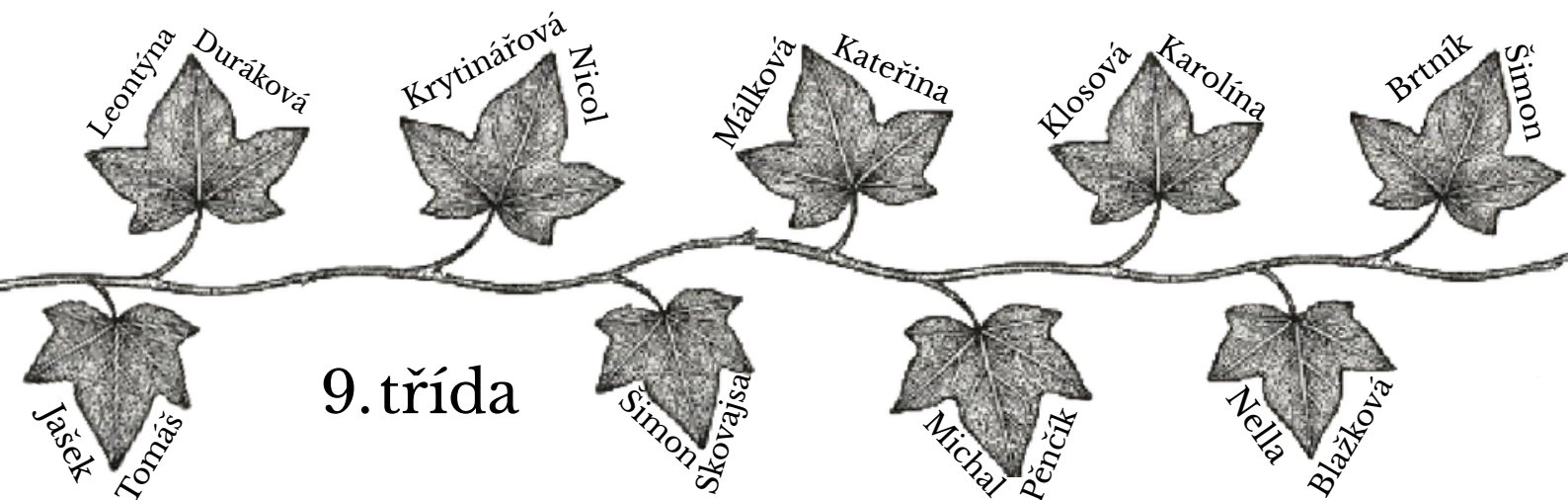
Možná mají v něčem pravdu. Telefony používáme opravdu hodně. To ale neznamená, že jsme líní nebo neschopní. Naše generace je budoucnost a přináší nové nápady, technologie i pohled na svět. Proto si někdy kladu otázku: Proč je vůči naší generaci tolik kritiky?

Jedním z rozdílů je také to, že naše generace otevřeněji mluví o emocích. Nebojíme se říct, že jsme smutní, ve stresu nebo že potřebujeme pomoc. Některým starším lidem to může připadat zvláštní, protože v době jejich dospívání se o podobných věcech tolik nemluvalo.

Rozdíly jsou vidět i v jazyce. Kdybychom se starší generací mluvili stejně jako mezi svými vrstevníky, často by nám vůbec nerozuměli.

Rozdíly jsou vidět i v jazyce. Kdybychom se starší generací mluvili stejně jako mezi svými vrstevníky, často by nám vůbec nerozuměli. Kdybych například své babičce řekla: „Dneska to nefeeluju,“ pravděpodobně by nechápala, co tím myslím. Když jí ale řeknu: „Dneska se necítím dobře,“ okamžitě porozumí a bude mi schopná pomoci. To ukazuje, že rozdíly mezi generacemi nejsou jen v názorech, ale i v tom, jak spolu komunikujeme.

9. třída

Nějaký komentář na Instagramu může vypadat třeba takto: bro tohle je peak 😂😂 ja bych to nedal ani za milion respekt mega

Starší generace by asi některým výrazům nerozuměla, ale pro nás jsou naprosto běžné. Přesto si myslím, že si jednotlivé generace mohou rozumět, pokud budou ochotné si navzájem naslouchat. Každá generace má své zkušenosti, své hodnoty i svůj způsob života. Místo kritiky bychom se od sebe mohli spíše učit. Právě díky tomu mohou mladí i starší najít společnou řeč.

Simona Vraňanová

Abyste nám mohli lépe porozumět, níže přikládáme

Slovníček současné češtiny pro starší a pokročilé:

Blbečku (5.pád); [Bl bečku] podst. jméno/ oslovení/

Význam a užití: Člověk, který je hloupý. Člověk, který dělá hlouposti. (Když Míša Pěncík zas udělá nějakou blbůstku.)

Původ: blbý = hloupý, z toho vzniklo oslovení blbec a blbečku je "jemnější" nebo ironická verze.

Poznámka: Používá se to spíš jako vtipné oslovení kamaráda, když udělá něco divně.

bo [bo] (nářeč.)

Význam a užití: Zkrácená forma „protože, neboť“; používá se k vyjadřování příčiny, původně z lašského nářečí (Slezsko); „Nemohu přijít, bo mám schůzku.“

Poznámka: Často se používá v mluvené češtině mezi přáteli.

bro [bro] (nespis., angl.)

Význam a užití: Oslovení „brácho“, často používané mezi muži. „Bro, viděl jsi ten nový film?“

Původ: Převzato výraz z angličtiny, zkrácená forma slova brother. Obvykle používáno v neformální komunikaci.

Poznámka: Vytváří pocit sounáležitosti nebo přátelství.

BTW [b- t- v/ bájdvej] neskl., (hovor., slang., z angl. „by the way“)

Význam a užití: Uvádějící doplňující informaci, která přímo nesouvisí s hlavním tématem hovoru; odpovídá českému „mimochodem“ Btw, zítra ta škola začíná až v devět. / Máš moc hezký tričko, btw.

Původ: z angl. Zkratky by the way – „mimochodem“

Poznámka: Akronym využívaný primárně v textové komunikaci (chat, sociální sítě), v mluveném projevu se používá buď anglická výslovnost písmen, nebo se slovo čte jako celek.

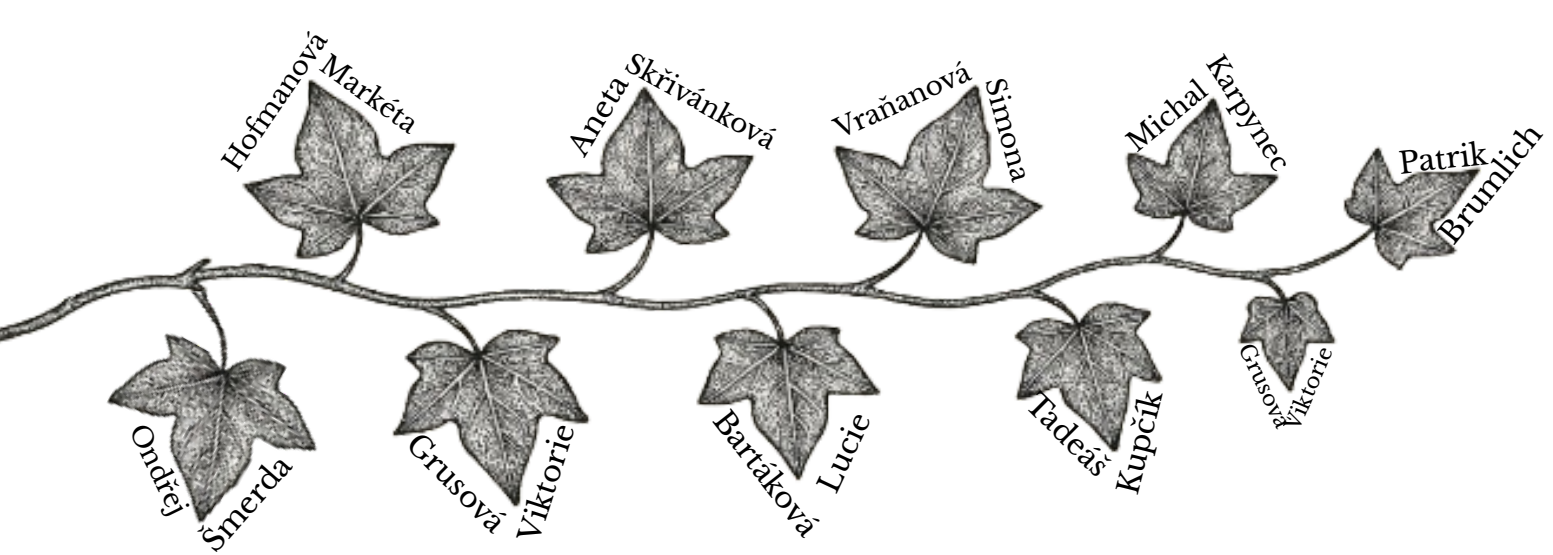
Eškereee (slang, hovorový)

Význam: používá se při tom, když se někomu něco povede, tak řekne „eškeré“

Původ: z anglického slangového výrazu „let's get it“ → letsgetit (rychlá výslovnost) → esketit (rapová slangová podoba, proslavená rapperem Lil Pumpem) → ešketit / eškere (počeštěná výslovnost mezi českými mladými). Původní význam „Let's get it!“ je něco jako „Jdeme na to,“ v češtině je eškeré dnes spíš výkřik nadšení či ironie.

Užití: Někomu se povede trik na koloběžce. Kamarád mu na to říká: „Eškeré!“

Poznámka: Je to neformální slovo, které se používá při konverzaci mladých lidí.

EZ [í zí] zkr. (hovor., gaming slang)

Význam a užití: Vyjadřující, že něco bylo velmi jednoduché: „Ten boss byl úplně EZ.“ 2. používané po snadném vítězství ve hře nebo soutěži: „Vyhráli jsme 5:0.“ – „EZ.“

Původ: Vzniklo z anglického slova easy (jednoduchý, snadný).

Poznámka: Výraz je častý v herní komunitě; někdy může působit posměšně nebo provokativně vůči soupeři.

Fr [ef er] neskl., (hovor., slang., z angl. „for real“)

Význam: Vyjadřující souhlas, potvrzení pravdivosti nebo upřímnosti sdělení; odpovídá českému „fakt“, „vážně“ nebo „nekecám“. Používané jako tázací částice k ověření informace. „Ten film byl fr nejlepší, co jsem letos viděla.“ / „Ty jsi to fakt udělal? Fr?“

Původ: z angl. For real – „opravdu“, „skutečně“

Poznámka: Výraz typický pro online komunikaci a mluvený projev mladší generace (Gen Z a Alfa); často se používá pro zdůraznění autenticity.

GG [dží dží] zkr. (hovor., gaming slang)

Význam a užití: Vyjadřující uznání po hře; znamená „good game“ (dobrá hra)

(často po skončení zápasu nebo soutěže): „To bylo těsný.“ – „GG.“ 2. používané i ironicky při nepovedené situaci nebo chybě: „Spadl mi mobil do vody.“ – „GG.“

Původ: Vzniklo z anglického spojení good game, běžně používaného v online hrách.

Poznámka: Výraz je rozšířen hlavně mezi hráči videoher a v internetové komunikaci; často slouží jako rychlá reakce na výsledek situace.

Golshi [Gol-ši] (podstatné jméno, nesklonné)

Význam a užití: Zkrácené jméno živé bytosti, konkrétně koně. Používané v případě oslovení koně, když vyvádí nebo blbne. „Golshi vyhrál závod.“

Původ: Jméno závodního koně, přesněji Gold Ship.

idk (zkratka, neformální) nesklonuje se

Význam a užití: Používá se jako neformální zkratka pro vyjádření nejistoty, neznalosti – když mluvčí nezná odpověď. Především v neformální komunikaci (chat, SMS, sociální sítě), běžné mezi mladšími lidmi nebo v online prostředí. Často jako samostatná odpověď nebo součást věty. Nepoužívá se v oficiálních textech nebo formální komunikaci.

Původ: z angl. I don't know. (Nevím.)

Příklady: V kolik to začíná? / Idk, asi v 8.

irl [i-r-l] zkr.

Význam a užití: Běžně používané v online komunikaci k rozlišení virtuální a skutečné interakce. Zkratka pro „in real life“; v reálném životě. „Měli bychom se setkat irl, nejen přes zprávy.“

Poznámka: Využívá se při návrhu osobního setkání.

Jj [jojo] (zkratka, neformální)

Význam a užití: Zkrácená forma „jo, jo“; potvrzení, souhlas. „Jj, souhlasím s tebou.“

Použití: Běžně používané v chatech a textových zprávách.

Poznámka: Často se používá pro rychlé vyjádření souhlasu.

Jn [jono] neskl. (hovor., slang., část.)

Význam a užití: 1. Vyjadřující souhlas s předchozím tvrzením; potvrzující platnost vyřčeného (často s nádechem samozřejmosti) „Dneska je fakt kosa.“ „Jn.“ 2. fungující jako krátká, úsečná reakce v digitální komunikaci (chat, SMS), nahrazuje spisovné „ano“ nebo hovor. „jo“

„Máš hotový ten úkol? – Jn.“

Původ: Vzniklo zkrácením nespisovného výrazu jono (spojení částic jo a no).

Poznámka: Výraz užívaný výhradně v neformální psané komunikaci, v mluveném projevu se častěji užívá plná varianta jono; slouží k rychlému potvrzení bez nutnosti dalšího rozvádění odpovědi.

kámo [kámo] (hovor.)

Význam a užití: Zkrácená forma „kamarád“; oslovení pro přítele. „Kámo, to bylo fakt super!“

Původ: Hovorová čeština, používaná mezi přáteli.

Poznámka: Vyjadřuje blízkost a přátelský vztah.

KYS [kis] neskl., (expres., vulg., slang., z angl. „kill yourself“)

Význam a užití: Agresivní urážka nebo vyjádření silného nesouhlasu a opovržení vůči jiné osobě; doslova „zabij se“. Přestaň psát takový hovadiny, kys.

Původ: zkratka z angl. věty kill yourself – „zabij se“

Poznámka: Vysoce kontroverzní a toxický výraz používaný v internetovém slangu (zejména v herních komunitách); v mnoha kontextech je považován za kyberšikanu a na většině platform je jeho používání penalizováno.

neasi [né asi] (nespis.)

Význam a užití: Výraz pro „to nemyslíš vážně“; často používáno ironicky. „Neasi, jasně že to tak je!“

Původ: vzniklo v neformální komunikaci, hlavně mezi mladými lidmi.

Poznámka: dává najevo nedůvěru k prohlášení.

Nn [nene] zkr. (hovor.)

Význam a užití: Zkratka pro „ne, ne“; výraz odmítnutí. „Nn, dneska na tu akci nejdu.“

Původ: Běžně používaná forma v neformální komunikaci, zejména v textech a na sociálních sítích.

Poznámka: Často se používá, když někdo nechce něco přijmout nebo se něčeho zúčastnit.

omg [o-m-g] (nespis., zkratka, angl.)

Význam a užití: Výraz údivu či šoku. „Omg, opravdu se to stalo?“

Původ: Převzaté z angličtiny, běžně používané v online interakcích, zkratka pro „Oh my God.“

Poznámka: Časté v situacích, kdy někdo reaguje na úžasné nebo šokující zprávy.

xD [iks dé] zkr. (internetový slang, citosl.)

Význam a užití: 1. vyjadřující smích nebo pobavení v psané komunikaci

„To si fakt udělal?“ – „xD“ 2. používané pro odlehčení věty nebo naznačení vtipu „Zase jsem zaspal do školy xD“

Původ: Vzniklo z emotikonu tvořeného písmeny „x“ a „D“, které připomínají smějící se obličej.

Poznámka: Výraz se používá hlavně v chatech, na sociálních sítích a v neformální komunikaci.

Xdd [xdé] nesklonné (používá se spíše v chatu)

Význam: Zkratka XDD (psáno různými způsoby, např. XDD, xD, xdd) je velmi populární 1. internetový emotikon vyjadřující intenzivní smích, veselí nebo reakci na něco extrémně vtipného. 2.

Vizuální podoba: Písmeno X představuje pevně zavřené oči (oči ve tvaru křížků) a D představuje široká, smějící se ústa.

Použití: Znamená "smějící se smajlík", "uchechtát se k smrti" nebo "dusivý řehot". XDD/xd: Přidaná další písmena 'd' (xdd, xddd) zesilují intenzitu smíchu – čím více 'd', tím větší legrace.

Původ: vznikla v 90. letech 20. století s rozvojem internetové komunikace jako grafické znázornění smějícího se obličeje.

Poznámka: Mezi teenagery a mladými lidmi na internetu stále používá, a to velmi často.

Lucie Bartáková, Simona Vraňanová

RECEPTY

Co má společného jednička z matematiky a povedená večere? Obojí ti zvedne náladu! Ať už chodíš do třetí třídy a baví tě pomáhat s mícháním, nebo už v devítce zvládáš otáčet palačinky ve vzduchu, naše nová receptová rubrika je přesně pro tebe. Najdeš tu jídla, která skvěle vypadají, ještě lépe chutnají a jejich příprava je čistá radost. Žádné složité recepty, jen čistá dobrota!

Hlavní jídlo: Voňavé brambory se šunkou a sýrem

Potřeby:

- o 1 kg uvařených brambor
- o 250 g šunky
- o 250 strouhaného sýra
- o sůl, pepř
- o 1 hrnek mléka (smetany)
- o 1 vejce
- o petržel, pažitka

Postup:

Uvařené brambory oloupeme, nakrájíme a dáme na dno vymazaného pekáče. Osolíme, opepříme. Posypeme nakrájenou šunkou a nastrouhaným sýrem (část sýru si ponecháme). Přikryjeme nakrájenými brambory, které osolíme, opepříme a posypeme zbylým sýrem. Zalijeme mlékem (smetanou) s rozšlehaným vajčkem a dáme zapéct do vyhřáté trouby.

Salát: Pravý salát Coleslaw

Potřeby:

Salát:

- o 1 lžíce soli
- o 1 hlávka menšího bílého zelí
- o ¼ ks malého celeru
- o 1 ks cibule
- o 1 ks větší mrkve

Zálivka:

- o 200 g majonézy
- o 100 ml smetany ke šlehání
- o 1 lžička octa
- o 2-3 lžíce cukru krupice
- o 1 špetka mletého pepře

Postup přípravy:

Bílé zelí nakrouháme na tenké plátky a ještě příčně překrájíme na asi centimetr velké kousky. Zasypeme přibližně jednou lžící soli, důkladně promícháme a asi 20-30 minut ručně mačkáme, aby zelí pustilo co nejvíc šťávy a zkrěhlo. Tekutiny částečně slijeme. Podstatné je důkladné ruční promačkání zasoleného zelí.

Mrkev nastrouháme nahrubo, celer najemno a cibuli nakrájíme nadrobno. Vše důkladně promícháme se zelím.

Zálivku si připravíme smícháním cukru a majonézy s prošlehanou smetanou.

Suroviny na salát promícháme, dochutíme octem, pepřem a solí dle potřeby a uložíme do chladničky odpočinout alespoň na hodinu, nejlépe do druhého dne. Před podáváním opět dobře promícháme.

Pravý salát coleslaw podáváme ke smaženým masům nebo i jen tak s pečivem.

Zákusek: Papoušková buchta

Potřeby:

- o 5 celých vajec
- o 200 g mletého cukru
- o 1 hera
- o 300 g polohrubé mouky
- o 1 šlehačka
- o 1 prášek do pečiva
- o 1 vanilkový cukr
- o 3 různé pudinky (čokoládový, vanilkový, jahodový)

Postup:

Vejce, cukr a tuk utřeme a přidáme mouku s práškem do pečiva, šlehačkou, vanilkovým cukrem a zaděláme těsto. Těsto rozdělíme na 3 díly a do každého dílu dáme jiný pudink. Na vymazaný a vysypaný plech klademe lžíci střídavě hromádky a dáme péct.

A to je z naší kuchyně pro tentokrát všechno! Doufám, že vás recepty inspirovali a hned se pustíte do kuchtění. Pokud něco zkusíte, nezapomeňte dát mi dát vědět nebo poslat fotku, jak se povedlo. Přeji vydařené vaření a dobrou chuť!

Veronika Anna Hospodářová

FOTOGALERIE

Podcast_A je to za námi! Tvrdík

Redakce:

Šéfredaktorský tým: *Markéta Hofmanová, Patrik Brumlich, Jan Tvrdík*

Vizuál, titulní stránka: *Michal Pěňčík, Jan Tvrdík*

Břečťan (proměny třídy): *Michal Pěňčík, Nella Blažková, Leontýna Duráková, Viktorie Grusová, Kateřina Málková, Nicol Krytinářová, Aneta Skřivánková*

Návrh nadpisu: *Karolína Klosová, Aneta Skřivánková*

Korektury článků: *Nella Blažková, Veronika Anna Hospodářová, Kateřina Málková, Nicol Krytinářová, Jan Tvrdík*

Střih audiozáznamů podcastu/ rozhovorů: *Šimon Brtník, Tomáš Jašek, Tadeáš Kupčík, Ondřej Šmerda*

Výběr fotografií: *Lucie Bartáková, Michal Karpynek, Ondřej Šmerda, Simona Vraňanová*

Podcast_A je to za námi! Kyjovský

Podcast_A je to za námi! Škrobová

Podcast_A je to za námi! Pelková Ká

Podcast_A je to za námi! Straňáková

Podcast_A je to za námi! Kaláb

Podcast_A je to za námi! Pospíšilová

Podcast_A je to za námi! Čermáková